

I augusti är det dahlia och solros som står för blomprakten i den lilla trädgården, som är helt insynsskyddad, omsluten av ett vitt plank. I hörnan står det platsbyggda orangeriet.

”Trädgården lär mig att leva i nuet”

Peter ser på tillvaron med vidvinkelperspektiv och har lärt sig att uppskatta även de små framstegen. När hälsan vacklade blev hans trädgård en plats för både rehabilitering och sinnesro.

TEXT OCH FOTO SUSANNA ROSÉN

Uteplatsen under tak ger skön skugga varma och soliga dagar.

På granitbänken kan man sitta och titta på koikarporna i dammen. Graniten har Peter fått av en granne.

Tomten är inte stor, men trots den begränsade ytan mellan husen ryms här flera uteplatser, ett orangeri, en pool med ett stort trädäck runt om och två dammar som har koikarpar och är förbundna genom en porlande bäck. Den lilla ytan är maximalt utnyttjad, men känns ändå öppen och luftig.

I trädgården, som ligger på södersidan av ett 1950-talshus, finns få raka linjer. Bäcker och cortenstålskanter böljar och svänger, och allt är anlagt med precision och eftertanke.

– Jag tycker om mjukheten. Det blir som en kontrast till att allt ska ha sin plats. Här finns ingenting där inte själ och hjärta har

varit med, förklarar Peter Ringqvist.

Under många år fanns här bara en pool och ett trädäck. På husets södersida, där det idag är dammar och ett orangeri, var det bara en platt gräsyta med en blåmålad sandlåda, en gammal stubbe och en studs-matta. Som avgränsning mot grannarna fanns en risig häck. Tiden räckte helt enkelt inte till.

Men för några år sedan kom allt att förändras. Under julen 2016 och i januari 2017 drabbades Peter av inte bara en stroke utan flera. Först drabbades lillhjärnan. Det påverkade motoriken. Sedan kom ytterligare en stroke mitt i storhjärnan och då förlorade

Peter ungefär femtio procent av synen på båda ögonen.

Han blev tvungen att lära sig gå på nytt. Inget skedde längre per automatik, utan han behövde tänka på varje liten rörelse han gjorde.

– Det första var att ta mig upp ur rullstolen och sedan ta mig fram med rullator. I början gick jag här ute och plockade ihop höstens löv, ett i taget, för att sedan hålla ut dem igen, för att träna motorik, avståndsbedömning och koordination.

Allt skedde steg för steg, sakta, sakta. Än idag är inget han gör automatiserat.

– Jag kan inte göra något överhuvudtaget utan att tänka på det, berättar han. Allt →

Peter med sin trogne följeslagare Hugo, som står för lugn, tröst och trygghet.

Trädgårdsfakta

Här bor: Peter Ringqvist med sambo och söner Carl, 25 år, Gustav, 23 år, och Isac, 17 år – och hunden Hugo, en cavapoo.

Var: Edsberg, Sollentuna.

Trädgårdens ålder: Poolen och trädäcket är från 2007. Hösten 2019 började Peter på allvar – han fick tipset att om man gör i ordning på hösten blir det fint på våren.

Yta: Totalt 552 kvm. Baksidan, med trädgård och pool, är på cirka 300 kvm.

Läge: Plant läge mot söder.

Jord: Lera, men Peter har fyllt på och planat ut med "köpejord".

Zon: 2, men trädgårdens väggar gör den skyddad och stenytor ger ett bra mikroklimat. (Bor du i en högre zon, se tips på sidan 51.)

Lyckas bäst med: Att få det enkelt men ändå med atmosfär.

Koikarporna gillar att ligga och sola i dammkanten. Peter har haft karporna sedan våren 2021. På den korta tiden har de vuxit nästan tre gånger sin storlek.

Solrosen 'Teddy Bear' med tätt fyllda blommor är en favorit.

Näckros i en av dammarna.

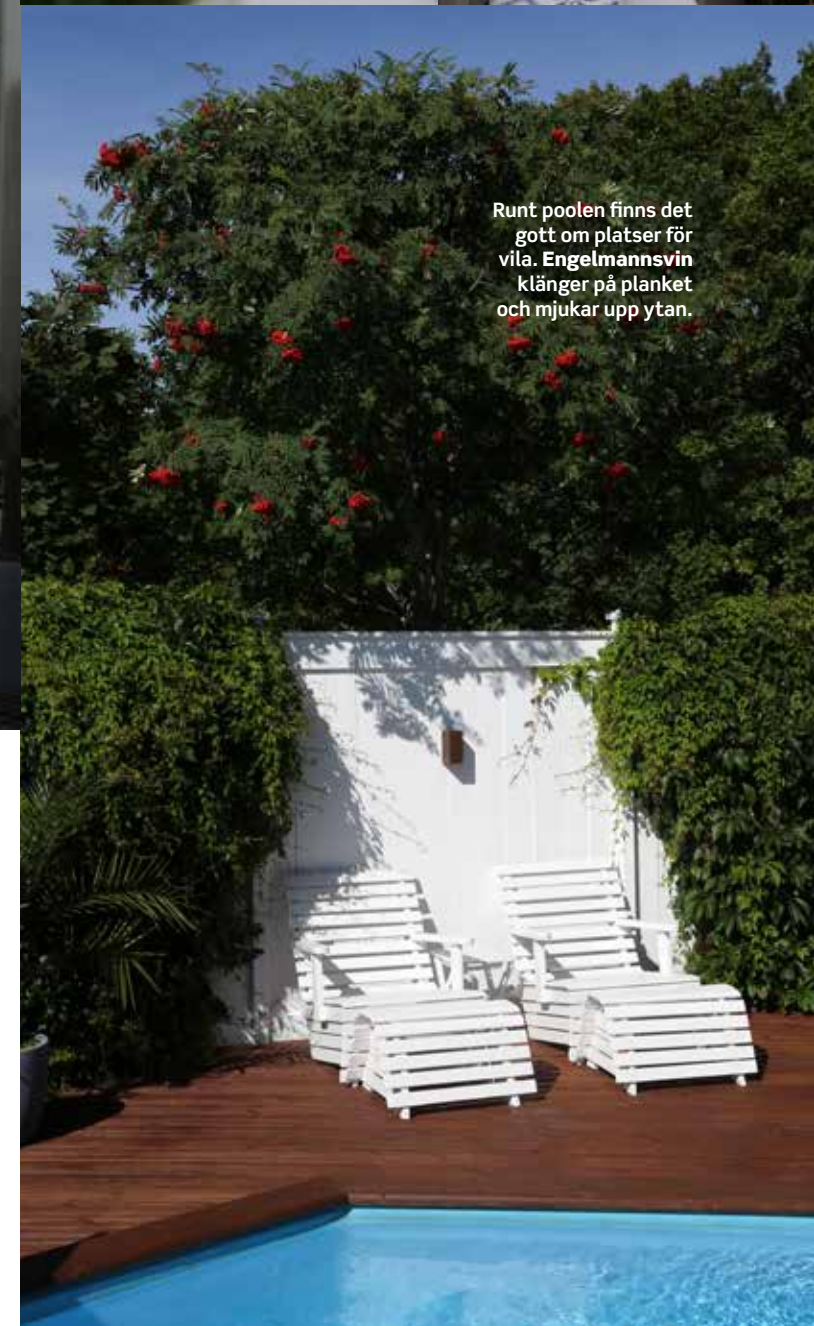
Inifrån orangeriet har man utsikt över poolen och resten av trädgården.

I flera träd hänger gnistrande spiraler som speglar ljuset.

Tomaterna frodas i orangeriet, bland annat 'Sungold', 'Gardener's Delight' och 'Black Cherry'.

Runt poolen finns det gott om platser för vila. Engelmansvin klänger på planket och mjukar upp ytan.

Att plocka en egenodlad tomat – den lyckan kan du inte köpa för pengar.

→ måste planeras – annars kommer hjärntröttheten. Det är som att stänga av strömbrytaren, vilket i praktiken innebär att något som normalt tar en timme för en frisk person kan ta en dag för mig att utföra. Det kräver enormt tålamod och en tro på att det blir bra när det äntligen är klart. Man måste lära sig att uppskatta resan, det lilla framsteget, nuet.

Med tunga jobb har Peter – precis som med mycket annat – fått hjälp av sina tre söner. Deras stöd och insatser har varit helt avgörande i skapandet av hans vision.

Det första han tog sig an var trädgårdens ram. Han ersatte häcken med ett vitmålat

plank som insynskydd mot grannar och området utanför. Gräsytan planade han sedan ut genom att fylla på med mer jord. Hösten 2019 anlades bäcken och vattenfallet, för att få in det vilsamma ljudet av porlande vatten. Efterföljande vår kom koikarporna, som är nästintill tama.

Trädgården har blivit Peters nya identitet. – När man får en stroke skickas man tillbaka till "Gå". Du förlorar också din identitet och plötsligt kan du ingenting, förklarar han.

Trädgården fungerar även som en motvikt mot det stressiga livet, där alla strävar framåt och gör karriär. Peter vill att den ska vara som en oas i den tid vi lever i. Här

ska finnas lugn och harmoni.

– Vi lever inte i nuet. Numera har man teleobjektiv – det är bara målet som är upplevelsen, inte resan dit. Men det viktiga är att ha vidvinkelperspektiv på tillvaron. Vi ska ha och ha och går ut och köper. Men att plocka en egenodlad tomat – den lyckan kan du inte köpa för pengar.

Trädgårdsintresset har alltid funnits i Peters familj. Hans pappa har gröna fingrar och när Peter har varit ute och rest har det blivit många besök i olika trädgårdar och parker. Även hans farmors och farfars gård i Västergötland har inspirerat.

– Farmor och farfar levde så otroligt nära →

Under senare delen av säsongen blommar olika solrosor och dahlior i varma, mättade färger.

Två höga urnor med rött fjäderborstgräs.

Paradisblomster och rött fjäderborstgräs på den insynsskyddade uteplatsen mot gatan.

Mellan poolområdet och orangeriet står solrosor på rad. Peter och hans familj har utmanat grannarna om vem som får den högsta solrosen.

På varje sida om järngrinden vaktar ett lejon. Peter köpte dem trasiga från en affär som skulle slänga dem, och lagade dem.

Lagade lejon från Gotland.

Stäppsalmia.

Växtfavoriter hos Peter

Perenners härdighet anges med A–D, se sidan 89.

Agapantus *Agapanthus*, övervintras frostfritt.

Blomvass *Butomus umbellatus*, B.

Bolltistel *Echinops*, B.

Dahlia *Dahlia*, knölnarna förvaras frostfritt.

Funkia *Hosta*, B.

Päron *Pyrus communis* 'Gråpäron', zon 4.

Rött fjäderborstgräs *Cenchrus x cupreus*, odlas som ettårig.

Solros *Helianthus*, odlas som ettårig.

Stäppsalmia *Salvia nemorosa*, C.

Svärdslilja *Iris pseudacorus*, A.

Återvunnet material

➤ Allt Peter har byggt i trädgården har han gjort med små medel. Mycket har varit helt gratis och sådant som andra skulle slänga. Han har också letat på säljsidor på nätet och fått saker till skänks av grannar i närheten, exempelvis granitblocken som blev sittbänkar. När han byggde orangeriet hämtades gamla fönster från en smedja i Borås. Balkongdörrarna fick Peter av en person som skulle slänga dem och lejonen fick han för en spottstyver eftersom de var trasiga. Nu är de lagade och pryder var sida om grinden in till trädgården.

Gamla fönster från en smedja.

Runt dammen växer svärdslilja och funkia. När eldfåtet fylls med vatten gillar fåglarna att bada där.

”Jag tror att vi har glömt mycket på vägen – som natur, frisk luft och att se saker och ting med vidvinkel.

➔ naturen och de kunde få allt att växa.

Mycket inspiration är också hämtad från den japanska trädgårdskulturen, som sittbänkarna av granit, lönnarna och dammarna med koikarpar. De stillsamma materialen skapar lugn.

– Det finns vissa saker från den österländska tron som jag tror är väldigt nyttiga för oss människor. Jag tror att vi har glömt mycket på vägen – som natur, frisk luft och att se saker och ting med vidvinkel. Min dröm är att åka till Japan och se trädgårdarna där.

Våren 2021 kom ytterligare en kallelse, när Peter fick ett cancerbesked. Han har behandlats med både strålning och immun-

terapi i Tyskland. Framtiden är osäker. Han poängterar att nuet är otroligt viktigt när man inte vet vad som händer i morgon.

– Trädgården lär mig att leva i nuet. Den fyller min vardag. Jag går ut på morgonen och tjuvar några tomater eller tittar till dammarna. Man mediterar utan att meditera, en upplevelse som är obetalbar.

Peter berättar att det på hans väckarklocka står ”En ny dag i paradiset”.

Envisheten gör att han har lyckats förverkliga sin trädgårdsvision. Blir det inte bra första gången provar han på nytt tills han når målet.

– Min devis är ”Sittande fågel får ingen mat”. ●